EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 13.3.2025
COM(2025) 103 final

2025/0053 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisen luvan antamisesta Italialle soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja tietyillä maantieteellisillä alueilla

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta säännellään unionissa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY[1], jäljempänä ’energiaverodirektiivi’ tai ’direktiivi’.

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdassa todetaan, että erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön verotustasoa koskevia muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Italialle on myönnetty 17. toukokuuta 2019 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2019/814[2] nojalla lupa soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja tietyillä erityisen epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla, millä pyritään huojentamaan kyseisten alueiden asukkaille koituvia suuria lämmityskustannuksia.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on jatkaa luvan voimassaoloa Italian pyytämällä tavalla, sillä nykyisen poikkeuksen voimassaolo päättyi 31. joulukuuta 2024.

Suuret lämmityskustannukset johtuvat ankarista tai hyvin vaikeista ilmasto-olosuhteista tai tällaisten alueiden eristyneisyydestä yhdistettynä polttoaineen hankinnan vaikeuteen. Veronalennusta sovelletaan maantieteellisillä alueilla, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset: Italian lain nro 448/1998 8 §:n 10 momentin mukaan veroetu koskee kyseisten polttoaineiden (kaasuöljyn ja nestekaasun) hankintaa seuraavissa kunnissa: • kunnat, jotka on luokiteltu ilmastovyöhykkeeseen F (ankarimmat ilmasto-olosuhteet Italian alueella) siten kuin tarkoitetaan 26. elokuuta 1993 annetussa presidentin asetuksessa nro 412; • kunnat, joissa ei ole kaasunjakeluverkkoa ja jotka on luokiteltu ilmastovyöhykkeeseen E siten kuin tarkoitetaan edellä mainitussa presidentin asetuksessa 412/1993. Tässä tapauksessa lain nro 448/1998 8 §:n 10 momentin c kohdan 4 alakohdan mukainen veroetu poistetaan heti, kun kunta liittyy kaasunjakeluverkkoon[3]; • Sardinia ja pienet saaret niin kauan kuin asianomaisissa kunnissa ei ole saatavilla maakaasuverkkoa. Tämä osa järjestelyä kattaa kaikki Italian saaret Sisiliaa lukuun ottamatta.

Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 24. huhtikuuta 2024 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan jatkaa nykyisen toimenpiteen voimassaoloa 31. joulukuuta 2030 saakka. Italian viranomaiset antoivat lisätietoja 12. syyskuuta ja 21. marraskuuta 2024 päivätyissä kirjeissä.

Alun perin pyydetty voimassaoloaika oli 1. tammikuuta 2025 – 31. joulukuuta 2030 eli energiaverodirektiivin 19 artiklassa sallitun enimmäisajan mukainen. Italian viranomaisten ja

---

1 EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51–70.

2 EUVL L 133, 21.5.2019, s. 20–22.

3 Niiden ilmastovyöhykkeelle E kuuluvien kuntien määrä, joissa ei ole kaasunjakeluverkkoa, on jo vähentynyt huomattavasti (608 kunnasta 260:een), koska maakaasuverkkoa on laajennettu. Tämä prosessi voidaan katsoa suurelta osin loppuun saatetuksi, sillä verkon laajentaminen entisestään on osoittautunut hyvin vaikeaksi tai jopa mahdottomaksi tietyissä alueen osissa, myös kustannusten osalta.

komission välillä erityisesti direktiivin 2003/96/EY tarkistusehdotusta[4] silmällä pitäen käytyjen keskustelujen jälkeen ennenaikaiseksi päättymispäiväksi sovittiin 31. joulukuuta 2028.

Pyydetyt alennukset ovat samat kuin edellisessä päätöksessä säädetyt alennukset. Alennus on lämmityspolttoaineena käytettävän kaasuöljyn osalta 122,56 euroa 1 000 litralta ja lämmityspolttoaineena käytettävän nestekaasun osalta 151,01 euroa 1 000 kilogrammalta.[5] Veroetua ei voi yhdistää muihin valmisteveron alennuksiin.

Italian viranomaisten mukaan eriytetty verokanta perustuu objektiivisiin kriteereihin, ja sen tavoitteena on varmistaa maantieteellinen tasapaino Italian muiden osien kanssa, toisin sanoen saattaa veronalennukseen oikeutettujen alueiden asukkaat tasa-arvoisempaan asemaan Italian muun väestön kanssa vähentämällä näiden alueiden kohtuuttoman suuria lämmityskustannuksia.

Veronalennus on samansuuruinen kaikille käyttäjille. Sen ainoana tarkoituksena on vähentää alennukseen oikeutettujen alueiden väestön lisääntyneitä lämmityskustannuksia, jotka johtuvat kylmästä ilmastosta tai polttoaineen hankintavaikeuksista.

Lisäksi saarten erityistilanne johtuu niiden maantieteellisistä erityispiirteistä, joiden vuoksi polttoaineen saanti on rajallista ja ylimääräiset kuljetuskustannukset nostavat hintoja Manner-Italiaan verrattuna. Veronalennus ei johda ylikorvaukseen eikä laske nestekaasun ja kaasuöljyn hintoja alemmaksi kuin mantereella. Pienten saarten tukitarvetta perustellaan sillä, että niiden tapauksessa logistiikkaketju on väistämättä kalliimpi kuin Manner-Italiassa. Suuremmat kustannukset johtuvat ensimmäisen vaiheen logistiikan puuttumisesta, mikä nostaa jakelukustannuksia. Lisäksi suuremmat kustannukset johtuvat usein vaikeista liikenneyhteyksistä, Manner-Italiaa suuremmista ajoneuvojen polttoainekustannuksista, kuljetuskustannuksista pienille saarille sekä yksittäisten toimitusten pienistä määristä.

Italian viranomaiset totesivat, että vuosina 2019–2023 veronalennus oli keskimäärin 9 prosenttia lämmitykseen käytettävän kaasuöljyn hinnasta ja 13 prosenttia samaan tarkoitukseen käytettävän nestekaasun hinnasta.

Toimenpiteen kattamilla epäsuotuisilla alueilla (vuoristoalueet, Sardinia ja pienet saaret) maan muihin osiin verrattuna aiheutuneiden kuljetuskustannusten arvioidaan olevan noin 120 prosenttia suuremmat kuin Italian muissa osissa. Tämä johtuu siitä, että syrjäisemmille alueille kuljetaan pidempiä (ja monimutkaisempia) reittejä, ja lisäksi on käytettävä pienempiä kuljetusvälineitä. Edellä esitetty luku on keskiarvo, jossa otetaan huomioon myös Sardinian ja pienten saarten laivatoimituksista aiheutuvat mahdolliset lisäkustannukset.

Alennukseen oikeutetuilla alueilla lämmitykseen käytettävän nestekaasun kustannusten arvioidaan olevan noin 90 prosenttia suuremmat ilmastovyöhykkeellä E ja 170 prosenttia suuremmat ilmastovyöhykkeellä F.

Kun otetaan huomioon kaikki nämä tekijät, ilmastovyöhykkeillä E ja F sekä Sardiniassa ja pienillä saarilla lämmitykseen käytettävän kaasuöljyn ja nestekaasun kustannukset ovat tällä hetkellä keskimäärin 10 prosenttia alhaisemmat kuin ilman alennusta.

---

4 COM/2021/563 final: Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan unionin kehyksen uudistamisesta (uudelleenlaadittu).

5 Tällä hetkellä sovellettava kaasuöljyn yleinen valmisteverokanta on 0,40321391 euroa litralta ja nestekaasun yleinen valmisteverokanta 0,18994458 euroa kilogrammalta.

Toimenpiteen potentiaalisten edunsaajien lukumääräksi arvioidaan tällä hetkellä 3 961 546 kotitaloutta.

Toimenpiteen talousarviovaikutus on noin 142,8 miljoonaa euroa vuodessa.

- **Energiaverodirektiivin säännökset**

Direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.”

Mahdollisuutta ottaa käyttöön lämmitykseen käytettävää kaasuöljyä ja nestekaasua koskeva edullinen verokohtelu eräillä epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla voidaan suunnitella direktiivin 19 artiklan nojalla, sillä sen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Italia on pyytänyt, että toimenpidettä sovellettaisiin direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa sallittu enimmäisaika eli kuusi vuotta (1. tammikuuta 2025 – 31. joulukuuta 2030). Periaatteessa poikkeuksen soveltamisajan olisi oltava riittävän pitkä, jotta asianomaiset maantieteelliset alueet saisivat riittävän varmuuden.

Italian viranomaisten ja komission välillä erityisesti direktiivin 2003/96/EY tarkistusehdotusta silmällä pitäen käytyjen keskustelujen jälkeen ennenaikaiseksi päättymispäiväksi sovittiin 31. joulukuuta 2028. Ottaen huomioon, että nykyisellä järjestelyllä ei todennäköisesti ole kielteisiä vaikutuksia EU:n sisäiseen kauppaan eikä polttoaineverotuksen yleiseen tasoon Italiassa, komissio ehdottaa oikeusvarmuuden turvaamiseksi kyseisillä maantieteellisillä alueilla, että lupa myönnetään neljäksi vuodeksi eli 1. tammikuuta 2025 ja 31. joulukuuta 2028 väliseksi ajaksi. Lisäksi jotta ei estettäisi voimassa olevan säädöskehyksen yleistä kehitystä, on aiheellista säätää, että jos neuvosto ottaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai sen jonkin muun asiaa koskevan määräyksen nojalla käyttöön muutetun energiatuotteita koskevan yleisen verojärjestelmän, johon tällä päätöksellä myönnettävä lupa ei soveltuisi, tämän päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jona muutettujen sääntöjen soveltaminen alkaa.

Tässä tilanteessa vaikuttaa aiheelliselta myöntää lupa edellä mainitulle ajanjaksolle.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Komission on arvioitava jokainen pyyntö, jossa ehdotetaan energiaverodirektiivin 19 artiklan mukaista poikkeusta, ja otettava arvioinnissaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, terveen kilpailun varmistaminen sekä EU:n terveys-, ympäristö-, energia- ja liikennepolitiikat.

Eriytetyllä verokannalla kevennetään niitä lisääntyneitä lämmityskustannuksia, joita aiheutuu Italian tietyillä muuta maata epäsuotuisammilla maantieteellisillä alueilla asuville kansalaisille, joille lämmitykseen käytettävään nestekaasuun ja kaasuöljyyn sovellettavat yleiset verokannat aiheuttaisivat kohtuuttoman verorasituksen. Maantieteellinen haitta merkitsee lisääntyneitä lämmityskustannuksia, jotka johtuvat joko kyseisten alueiden

ankarista ilmasto-olosuhteista tai eristyneisyydestä sekä vaihtoehtoisten lämmitysenergian lähteiden, erityisesti maakaasuverkon, puuttumisesta. Alennetut verokannat ovat yhä sekä kaasuöljyn että nestekaasun osalta korkeammat kuin energiaverodirektiivissä säädetyt yhteisön vähimmäisverotasot, ja ne keventävät vain osittain kyseisten maantieteellisten alueiden lisääntyneitä lämmityskustannuksia.

Alennusta voidaan siis pitää yhteensopivana sen kanssa, että tavoitteena on tarjota verokannustimia energiatehokkuuteen pyrkimiseksi.

Toimenpidettä ei myöskään pidetä EU:n ympäristö- ja energiapolitiikan vastaisena.

Lisäksi toimenpiteen hyväksymistä voidaan perustella sisämarkkinoiden moitteettomalla toiminnalla ja terveen kilpailun varmistamisella. Sen ainoana tavoitteena on huojentaa lisääntyneitä lämmityskustannuksia, jotka johtuvat kyseisten alueiden todellisista olosuhteista. Veronalennusta ei voida yhdistää muunlaisiin veronalennuksiin, eikä se koske polttoaineiden käyttöä muihin tarkoituksiin kuin lämmitykseen.

- **Valtiontukisäännöt**

Toimenpiteessä voi olla kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta. Koska alennetut verokannat ovat korkeampia kuin EU:n vähimmäisverokannat, toimenpide näyttää kuuluvan komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 44 artiklan soveltamisalaan. Mainitussa artiklassa säädetään edellytyksistä, joilla direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettujen veronalennusten muodossa myönnettävä tuki voidaan vapauttaa valtiontukien ilmoitusvaatimuksista. Tässä vaiheessa ei kuitenkaan voida määrittää, täyttyvätkö kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, eikä ehdotuksella neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi vaikuteta jäsenvaltioiden velvoitteeseen varmistaa, että noudatetaan valtiontukisääntöjä ja poikkeuksen saaneiden tukimuotojen osalta erityisesti komission asetusta (EU) N:o 651/2014. Ehdotus neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi ei myöskään rajoita jäsenvaltion velvollisuutta ilmoittaa tuesta komissiolle ennen sen täytäntöönpanoa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jos uusi tuki ei kuulu ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Neuvoston direktiivin 2003/96/EY 19 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

SEUT-sopimuksen 113 artiklan soveltamisalaan kuuluva välillinen verotus ei sinänsä kuulu kyseisen perussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Neuvostolle on kuitenkin direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa annettu yksinomainen toimivalta antaa johdetun oikeuden nojalla jäsenvaltiolle lupa ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla. Näin ollen jäsenvaltiot eivät voi toimia neuvoston sijasta. Tästä syystä toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta nyt käsillä olevaan täytäntöönpanopäätökseen. Joka tapauksessa kyseessä ei ole lainsäädäntöluonnos, joten tekstiä ei ole tarpeen toimittaa kansallisille parlamenteille perussopimusten pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti toissijaisuusperiaatteen noudattamisen tarkastelua varten.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Veronalennus ei ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Veronalennusta sovelletaan tietyillä maantieteellisillä alueilla. Luvanmukaiset verokannat ovat korkeampia kuin direktiivissä säädetyt vähimmäisverotasot.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu toimintatapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös. Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa säädetään ainoastaan tämäntyyppisestä toimenpiteestä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Toimenpide ei edellytä voimassa olevan lainsäädännön arviointia.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Italian esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota. Sidosryhmien kuulemista ei ole näin ollen järjestetty.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Vaikutustenarviointia ei ole tehty.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Toimenpiteen tarkoituksena ei ole yksinkertaistaminen. Se perustuu Italian esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Perusoikeudet**

Toimenpide ei vaikuta perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Toimenpiteestä ei aiheudu taloudellista tai hallinnollista rasitetta unionille. Näin ollen ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Toteuttamissuunnitelma ei ole tarpeen. Tämä ehdotus koskee luvan antamista veronalennukseen yhdelle jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä. Lupa annetaan rajoitetuksi ajaksi 31. joulukuuta 2028 saakka. Sovellettavien verokantojen on oltava energiaverodirektiivissä vahvistettujen verotuksen vähimmäistasojen mukaiset. Toimenpidettä voidaan arvioida, jos sen uusimista pyydetään voimassaoloajan päätyttyä.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ehdotus ei edellytä selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklassa Italialle annetaan lupa soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja eräillä epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla. Verokantojen täytyy olla direktiivissä vahvistettujen verotuksen vähimmäistasojen mukaiset.

Ehdotuksen 2 artiklan mukaan joidenkin asianomaisten maantieteellisten alueiden oikeus veronalennukseen edellyttää, että kyseisissä kunnissa ei ole saatavilla maakaasuverkkoa.

Ehdotuksen 3 artiklan mukaan pyydetty lupa myönnetään siten, että se on voimassa 1. tammikuuta 2025 ja 31. joulukuuta 2028 välisen ajan, jolloin se on jatkoa nykyiselle neuvoston täytäntöönpanopäätökselle (EU) 2019/814 ja direktiivissä sallitun enimmäisajan mukainen.

2025/0053 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisen luvan antamisesta Italialle soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja tietyillä maantieteellisillä alueilla

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY[6] ja erityisesti sen 19 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Italialle on annettu neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2019/814[7] lupa soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja valmisteverokantoja tietyillä erityisen epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla. Lupa on myönnetty 31 päivään joulukuuta 2024 asti.

(2) Italia pyysi 24 päivänä huhtikuuta 2024 päivätyllä kirjeellä lupaa soveltaa edelleen lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja valmisteverokantoja tietyillä erityisen epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla. Italian viranomaiset antoivat lisätietoja 12 päivänä syyskuuta 2024 ja 21 päivänä marraskuuta 2024 päivätyissä kirjeissä. Lupa koskee 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välistä ajanjaksoa.

(3) Italian alue on hyvin vaihteleva erilaisine maantieteellisine ja ilmasto-olosuhteineen. Alueensa erityispiirteet huomioon ottaen Italia on ottanut käyttöön kaasuöljyyn ja nestekaasuun sovellettavat alennetut verokannat huojentaakseen tiettyjen maantieteellisten alueiden asukkaille koituvia suhteettoman suuria lämmityskustannuksia.

(4) Verokannan eriyttäminen perustuu objektiivisiin kriteereihin ja sen tavoitteena on saattaa veronalennukseen oikeutettujen alueiden väestö tasa-arvoisempaan taloudelliseen asemaan Italian muun väestön kanssa pienentämällä suhteettoman suuria lämmityskustannuksia, jotka johtuvat ankarista ilmasto-olosuhteista tai kasvaneista polttoaineen hankintakustannuksista verrattuna Italian muihin alueisiin.

(5) Alempia verokantoja sovelletaan maantieteellisillä alueilla, jotka täyttävät jonkin seuraavista vaatimuksista: a) ankarimmat ilmasto-olosuhteet Italian alueella eli

---

6 EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51 (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj).

7 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/814, annettu 17 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisen luvan antamisesta Italialle soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja tietyillä maantieteellisillä alueilla (EUVL L 133, 21.5.2019, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/814/oj).

26 päivänä elokuuta 1993 annetussa presidentin asetuksessa nro 412[8] määritellyllä vyöhykkeellä F sijaitsevat kunnat; b) ankarat ilmasto-olosuhteet yhdistettynä polttoaineen hankinnan vaikeuksiin eli 26 päivänä elokuuta 1993 annetussa presidentin asetuksessa nro 412 määritellyllä vyöhykkeellä E sijaitsevat kunnat; tai c) maantieteellinen eristyneisyys yhdistettynä polttoaineen hankinnan vaikeuteen ja kalleuteen eli Sardinia ja pienet saaret. Alennettuja verokantoja olisi sovellettava vain siihen asti, kun maakaasuverkko on saatu käyttöön asianomaisissa kunnissa.

(6) Komissio on tarkastellut pyydettyä toimenpidettä ja todennut, että se ei vääristä kilpailua eikä estä sisämarkkinoiden toimintaa eikä sitä pidetä unionin ympäristö-, energia- eikä liikennepolitiikan vastaisena. Alennetut verokannat olisivat yhä sekä kaasuöljyn että nestekaasun osalta korkeammat kuin direktiivissä 2003/96/EY säädetyt EU:n vähimmäisverotasot ja huojentaisivat vain osittain asianomaisilla maantieteellisillä alueilla aiheutuneita lisääntyneitä lämmityskustannuksia.

(7) Italialle olisi näin ollen annettava direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti lupa soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja tietyillä maantieteellisillä alueilla.

(8) Olisi varmistettava, että Italia voi soveltaa tässä päätöksessä tarkoitettua veronalennusta 1 päivästä tammikuuta 2025 eli keskeytyksettä täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2019/814 mukaisten aiempien järjestelyjen jatkoksi. Pyydetty lupa olisi näin ollen annettava 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen.

(9) Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaan kunkin kyseisen säännöksen nojalla myönnettävän luvan on oltava ajallisesti rajattu.

(10) Jotta asianomaiset maantieteelliset alueet saisivat riittävän varmuuden, lupa olisi myönnettävä neljäksi vuodeksi. Jotta ei kuitenkaan estettäisi voimassa olevan säädöskehyksen yleistä kehitystä, on aiheellista säätää, että mikäli neuvosto ottaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai sen jonkin muun asiaa koskevan määräyksen nojalla käyttöön muutetun energiatuotteita koskevan yleisen verojärjestelmän, johon tämä lupa ei soveltuisi, tämän päätöksen voimassaolon olisi päätyttävä päivänä, jona kyseisen järjestelmän soveltaminen alkaa.

(11) Tämä päätös ei vaikuta valtiontukea koskevien unionin sääntöjen soveltamiseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Italialle annetaan lupa soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja seuraavilla epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla:

a) kunnat, jotka sijaitsevat 26 päivänä elokuuta 1993 annetussa presidentin asetuksessa nro 412 määritellyllä ilmastovyöhykkeellä F;

b) kunnat, jotka sijaitsevat 26 päivänä elokuuta 1993 annetussa presidentin asetuksessa nro 412 määritellyllä ilmastovyöhykkeellä E;

c) Sardinian ja pienten saarten, eli kaikkien Italian saarten Sisiliaa lukuun ottamatta, kunnat.

[8] Elokuun 26 päivänä 1993 annetussa presidentin asetuksessa nro 412 Italian alue jaetaan kuuteen ilmastovyöhykkeeseen (A–F). Luokitus perustuu lämmitystarvelukuun, millä ilmaistaan niiden päivien lukumäärä vuoden aikana, joina ulkolämpötila poikkeaa optimaalisesta 20 °C:n lämpötilasta ja lämmitystä siten tarvitaan.

2. Ylikorvausten välttämiseksi alennus ei saa ylittää asianomaisille alueille koituvia ylimääräisiä lämmityskustannuksia. Erityisesti 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen alueiden osalta veronalennus ei saa laskea asianomaisen polttoaineen hintoja alemmaksi kuin Italian mantereella.

3. Alennettujen verokantojen on oltava direktiivissä 2003/96/EY asetettujen vaatimusten ja erityisesti mainitun direktiivin 9 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset.

2 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen maantieteellisten alueiden oikeus veronalennukseen edellyttää, että asianomaisissa kunnissa ei ole saatavilla maakaasuverkkoa.

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 joulukuun 31 päivään 2028.

Jos neuvosto kuitenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai sen jonkin muun asiaa koskevan määräyksen nojalla ottaa käyttöön muutetun energiatuotteita koskevan yleisen verojärjestelmän, johon tämän päätöksen 1 artiklassa annettu lupa ei soveltuisi, tämän päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jona kyseisen järjestelmän soveltaminen alkaa.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja